

การประเมินสัมฤทธิ์ผลการทำงานของบัณฑิตเวชนิทัศน์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2547

จงเจริญ เมตตา¹, ปิยธิดา คูหิรัญญรัตน์¹, ดุษฎี มุสิกโปดก¹, ทรงพล อูปचितกุล¹

¹หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเวชนิทัศน์ ภาควิชากายวิภาคศาสตร์

²ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Achievement Evaluation of the 2004 Graduates in Technology in Biomedical Communications, Faculty of Medicine, Khon Kaen University

Chongchareon Metta¹, Piyathida Kuhirunyaratn², Dusadee Musikpodoke¹, Songpol Oopachitkul¹

¹ Technology in Biomedical Communications Program, Department of Anatomy,

² Community Medicine,

Faculty of Medicine, Khon Kaen University.

หลักการและเหตุผล: การประเมินสัมฤทธิ์ผลการทำงานของบัณฑิต สามารถสะท้อนถึงคุณลักษณะของบัณฑิต และสามารถใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับที่สำคัญในการสะท้อนถึงการประกันคุณภาพการจัดการศึกษา เพื่อจะได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในส่วนที่เป็นข้อบกพร่องหรือจุดอ่อน อันจะส่งผลถึงการได้มาซึ่งบัณฑิตที่พึงประสงค์

วัตถุประสงค์: เพื่อประเมินสัมฤทธิ์ผลการทำงานของบัณฑิตเวชนิทัศน์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2547

วิธีการ: เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 1-5 (Likert scale) ส่งทางไปรษณีย์ถึงบัณฑิต และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานของบัณฑิตเวชนิทัศน์ ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ ประเมิน 4 ด้าน คือ ด้านความสามารถทางวิชาการ/การปฏิบัติงาน ด้านความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ และสัมฤทธิ์ผลการทำงานในภาพรวม นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าความแตกต่างของความคิดเห็นใช้สถิติไคสแควร์

ผลการศึกษา: ได้รับแบบสอบถามกลับจากบัณฑิต ร้อยละ 88.24 ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างาน ร้อยละ 100 สรุปภาพรวม

Background: Achievement assessment is an essential task to the performance and characteristics of the graduates in Technology in Biomedical Communications. The result is useful information in regard to the graduates and quality assurance.

Objectives: To evaluate the achievement of the 2004 Graduates in Technology in Biomedical Communications, Faculty of Medicine, Khon Kaen University.

Methods: Descriptive study design was used. The questionnaire with 1-5 Likert scale (5 = excellent, 4 = good, 3 = fair, 2 = poor, and 1 = very poor, need improvement) covering of 10 items in 4 aspects : (1) competency, (2) performance, (3) ethic and (4) total achievement were conducted, sending by mail to graduates and their employers. Data analyses were mean, standard deviation and chi-square.

Results: There were 88.24% of response rate from the graduates and 100% from their employers, respectively. Total of achievement among the graduates was at high level. This study also found the achievement scoring by the graduates at 4.3 (SD 0.61) and achievement scoring by the employers was 4.06 (SD 0.96). There were no

สัมฤทธิ์ผลการทำงานของบัณฑิตอยู่ในระดับมาก โดยบัณฑิตประเมินตนเอง 4.3 ± 0.61 และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินบัณฑิต 4.06 ± 0.96 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างบัณฑิต และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานพบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

สรุป: การประเมินสัมฤทธิ์ผลการทำงานของบัณฑิตเวชนิทัศน์ ปีการศึกษา 2547 ทั้งบัณฑิตประเมินตนเองและผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานเป็นผู้ประเมิน พบว่า “มีสัมฤทธิ์ผลการทำงานในระดับมาก” เช่นเดียวกันใน 3 ด้านที่ประเมิน ได้แก่ ความรู้ความสามารถทางวิชาการ/การปฏิบัติงาน ความรู้พื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และสัมฤทธิ์ผลในภาพรวม ส่วนอีก 1 ด้านคือ ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ บัณฑิตประเมินตนเองว่า “มีสัมฤทธิ์ผลการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด” ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินว่า “มีสัมฤทธิ์ผลการทำงานอยู่ในระดับมาก” อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาทำให้ทราบข้อคิดเห็นเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ ซึ่งทางหลักสูตรจะได้นำมาพิจารณาปรับปรุงและปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้บัณฑิตที่พึงประสงค์ต่อไป

คำสำคัญ: การประเมินสัมฤทธิ์ผลการทำงาน บัณฑิตเวชนิทัศน์

statistically significance between the graduates' opinion and their employers ($P > 0.05$).

Conclusion: This study found achievement evaluation of the 2004 graduates and their employers at high level in 3 parts : competency, performance and total achievement. The ethics of the graduates was at the highest level and at high level from their employers. However, the study found some opinions about the graduates' perspectives were beneficial to the Technology in Biomedical Communications Program courses improvement with regards to the qualified graduates.

Key Words: Achievement Evaluation, Graduates in Technology in Biomedical Communications

ศรีนครินทร์เวชสาร 2550; 22(4): 362-8 • Srinagarind Med J 2007; 22(4): 362-8

หลักการและเหตุผล

กรอบแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษายกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา¹ ได้กำหนดให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542² องค์ประกอบในการประเมินได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า (input) 2) กระบวนการ (process) และ 3) ผลผลิต (output) และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548³ ข้อ 14 เรื่อง การประกันคุณภาพของหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรให้ชัดเจนซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยประเด็นหลัก 4 ประเด็น คือ 1) การบริหารหลักสูตร 2) ทรัพยากรประกอบ การเรียนการสอน 3) การสนับสนุนและการให้คำแนะนำปรึกษา และ 4) ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

การประเมินสัมฤทธิ์ผลการทำงานของบัณฑิต 4 ด้าน ได้แก่ 1) การประเมินด้านความสามารถทางวิชาการ/การปฏิบัติงาน 2) ด้านความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน 3) ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ และ 4) ด้านสัมฤทธิ์ผลของบัณฑิตในภาพรวม โดยบัณฑิตเอง

และผู้บังคับบัญชา / หัวหน้างาน เป็นการประเมินคุณภาพการศึกษาขององค์ประกอบด้านผลผลิต (output) และเป็น การประเมินการประกันคุณภาพของหลักสูตร ในประเด็น ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ซึ่งสามารถสะท้อนถึงคุณลักษณะของบัณฑิต และสามารถใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับที่สำคัญในการสะท้อนถึงคุณภาพการจัดการศึกษาของหลักสูตร เพื่อจะได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในส่วนที่เป็นข้อบกพร่องหรือจุดอ่อน ในขณะที่เดียวกันก็สามารถเพิ่มเติมหรือส่งเสริมส่วนที่เป็นจุดเด่นหรือจุดแข็งให้คงอยู่หรือมีประสิทธิภาพมากขึ้น อันจะส่งผลถึงการได้มาซึ่งบัณฑิตที่พึงประสงค์ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตหรือสังคมได้เป็นอย่างดี และส่งผลถึงการประกันคุณภาพการศึกษาและการประกันคุณภาพของหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินสัมฤทธิ์ผลการทำงานของบัณฑิตเวชนิทัศน์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2549

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ รูปแบบการวิจัยเชิงพรรณนา กลุ่มประชากรเป็นบัณฑิตเวชนิทัศน์ รุ่นที่ 10 ปีการศึกษา 2547 ทั้งหมดจำนวน 17 คน ที่ทำงานในระยะเวลาประมาณ 1 ปีแรกที่สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงานของบัณฑิต จำนวน 17 คน ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 1-5 ระดับ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากหลักการและเหตุผล ปรัชญา คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเวชนิทัศน์ (ต่อเนื่อง)⁴ แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 ส่งให้บัณฑิตเวชนิทัศน์ รุ่นที่ 10 จำนวน 17 คน ประเมินตนเอง คนละ 1 ชุด รวม 17 ชุด และฉบับที่ 2 ส่งให้ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานของบัณฑิต เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ประเมินบัณฑิตจำนวน 17 ชุด

นิยามศัพท์

สัมฤทธิ์ผลการทำงาน หมายถึง ผลงานเมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายของงาน

เครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลการทำงานของบัณฑิต แบ่งเป็น 3 ตอนๆ ที่ 1 สอบถามข้อมูลของผู้ประเมิน / ผู้ถูกประเมิน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 สัมฤทธิ์ผลการทำงาน ของบัณฑิต แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 1-5 ระดับ (Likert scale)^{5,7} ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ ประเมิน 4 ด้าน ตามเกณฑ์สัมฤทธิ์ผลการทำงานด้านละ 5 ข้อ คือ มากที่สุด หมายถึง มีสัมฤทธิ์ผลการทำงานครบ 5 ข้อ มาก หมายถึง มีสัมฤทธิ์ผลการทำงาน 4 ข้อ จาก 5 ข้อ ปานกลาง หมายถึง มีสัมฤทธิ์ผลการทำงาน 3 ข้อ จาก 5 ข้อ น้อย หมายถึง มีสัมฤทธิ์ผลการทำงาน 2 ข้อ จาก 5 ข้อ และน้อยที่สุด หมายถึง มีสัมฤทธิ์ผลการทำงาน 1 ข้อ จาก 5 ข้อ โดยแยกเป็น ด้านความสามารถทางวิชาการ/การปฏิบัติงาน จำนวน 4 ข้อ ด้านความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน จำนวน 3 ข้อ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ จำนวน 2 ข้อ และสัมฤทธิ์ผลการทำงานในภาพรวม จำนวน 1 ข้อ ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูล ในระหว่างเดือนมีนาคม - พฤษภาคม 2549 โดยส่งแบบสอบถามขอความร่วมมือไปยังบัณฑิตเวชนิทัศน์และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานของบัณฑิต และให้ส่งกลับคืนทางไปรษณีย์ มาถึงฝ่ายจัดการเรียนการสอน หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเวชนิทัศน์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรม SPSS V.11.5 โดยแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและร้อยละ แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 1-5 ระดับ ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกณฑ์ระดับสัมฤทธิ์ผลแปลความหมาย ดังนี้ 4.51-5.00 = สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด 3.51-4.50 = สัมฤทธิ์ผลมาก 2.51 - 3.50 สัมฤทธิ์ผลปานกลาง 1.51 - 2.00 = สัมฤทธิ์ผลน้อย 1.00-1.50 = สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุด การทดสอบค่าความแตกต่างของความคิดเห็นใช้สถิติไคสแควร์⁸ และแบบสอบถามในส่วนที่เป็นแบบปลายเปิดใช้วิธีวิเคราะห์ข้อความที่น่าสนใจแล้วนำผลการตอบมานำเสนอ

ผลการวิจัย

บัณฑิตเวชนิทัศน์ รุ่นที่ 10 จำนวน 17 คน ตอบแบบสอบถามกลับ 15 คน (ร้อยละ 88.24) เป็นชาย 11 คน (ร้อยละ 64.71) และเป็นหญิง 4 คน (ร้อยละ 23.53) ผู้บังคับบัญชา / หัวหน้างาน ทั้งหมด 17 คน ตอบแบบสอบถามกลับทั้งหมด (ร้อยละ 100) ลักษณะงานที่บัณฑิตปฏิบัติ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) จำนวนมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านกราฟิก จำนวน 12 คน (ร้อยละ 70.59) ด้านถ่ายภาพ และด้านสื่อสิ่งพิมพ์ ด้านละจำนวน 10 คน (ร้อยละ 58.82) และด้านอุปกรณ์ไอที ทัศนศึกษา จำนวน 9 คน (ร้อยละ 52.94) ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ **ความรู้ ความสามารถทางวิชาการ/การปฏิบัติงานของบัณฑิต** 4 ด้าน บัณฑิตประเมินตนเอง 4.20 ± 0.65 ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินให้ 3.88 ± 0.88 โดยแยกแต่ละด้านดังนี้

การวางแผนออกแบบและผลิตสื่อ ผลการประเมินการปฏิบัติงานของทั้ง 2 กลุ่ม อยู่ในระดับมาก ทั้งบัณฑิตประเมินตนเอง 4.40 ± 0.91 และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินให้ 3.82 ± 0.95 โดยประเมินจากผลการทำงาน 5 ด้าน ได้แก่ 1. มีการวางแผน และจัดลำดับความสำคัญของงาน 2. มีความสามารถในการผลิตสื่อได้ดีใช้งานได้และทันเวลา 3. ใช้วัสดุในการผลิตสื่ออย่างประหยัด 4. มีการประเมินผลการผลิตสื่อ และ 5. การให้คำแนะนำปรึกษาด้านการผลิตสื่อแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง

การใช้และการบำรุงรักษาอุปกรณ์ไอทีทัศนศึกษา ผลการประเมินการปฏิบัติงานของทั้ง 2 กลุ่ม อยู่ในระดับมาก ทั้งบัณฑิตประเมินตนเอง 4.13 ± 1.10 และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินให้ 3.94 ± 1.02 โดยประเมินจากผลการทำงาน 5 ด้าน ได้แก่ 1. สามารถใช้และบำรุงรักษาอุปกรณ์

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละของข้อมูลทั่วไปของบัณฑิต และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างาน

ข้อมูลทั่วไปของบัณฑิตและผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างาน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. บัณฑิต		
เพศ		
ชาย	11	64.71
หญิง	4	23.53
2. ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างาน	17	100.00
3. ลักษณะงานที่บัณฑิตปฏิบัติ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ด้านกราฟิก	12	70.59
ด้านถ่ายภาพ	10	58.82
ด้านสื่อสิ่งพิมพ์	10	58.82
ด้านอุปกรณ์ไอทีทัศนศึกษา	9	52.94
ด้านโทรทัศน์	8	47.06
ด้านอื่นๆ	4	26.67

ไอทีทัศนศึกษาได้ดี 2. ประยุกต์ใช้อุปกรณ์ไอทีทัศนศึกษาได้เหมาะสมกับสถานการณ์ 3. แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างฉับไว 4. ใช้อุปกรณ์ไอทีทัศนศึกษาอย่างคุ้มค่า และ 5. สามารถให้คำแนะนำปรึกษาด้านการใช้และบำรุงรักษาอุปกรณ์ไอทีทัศนศึกษาแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้

ความสามารถในการบริหารจัดการ ผลการประเมินการปฏิบัติงานของทั้ง 2 กลุ่ม อยู่ในระดับมาก ทั้งบัณฑิตประเมินตนเอง 4.40 ± 0.98 และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินให้ 3.97 ± 0.89 โดยประเมินจากผลการทำงาน 5 ด้าน ได้แก่ 1. มีการใช้ข้อมูลข่าวสารในการวางแผนงาน 2. การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาได้อย่างเหมาะสม 3. ปฏิบัติงานได้ตามแผนที่วางไว้ 4. กำกับติดตามการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม และ 5. แก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

และความสามารถในการพัฒนางาน ผลการประเมินการปฏิบัติงานของทั้ง 2 กลุ่ม อยู่ในระดับมาก ทั้งบัณฑิตประเมินตนเอง 3.87 ± 0.74 และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินให้ 3.82 ± 0.88 โดยประเมินจากผลการทำงาน 5 ด้าน ได้แก่ 1. ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินงาน 2. มีการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนางานอย่างสม่ำเสมอ 3. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนางาน 4. สามารถทำวิจัยและนำผลวิจัยมาใช้ในการพัฒนางาน และ 5. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนางาน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างบัณฑิตและผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใน 3 ด้านที่ประเมิน ได้แก่ การวางแผน

ออกแบบ และผลิตสื่อ การใช้และการบำรุงรักษาอุปกรณ์ไอทีทัศนศึกษา และความสามารถในการพัฒนางาน ($P > 0.05$) แต่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านความสามารถในการบริหารจัดการ ($P < 0.05$) (ตารางที่ 2)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ**ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน** 3 ด้าน บัณฑิตประเมินตนเอง 4.22 ± 0.44 ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินให้ 3.98 ± 0.94 โดยแยกแต่ละด้านดังนี้

ความสามารถในการพัฒนาตนเอง บัณฑิตประเมินตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด (4.53 ± 0.64) และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินให้ระดับมาก (4.06 ± 1.08) โดยประเมินจากผลการทำงาน 5 ด้าน ได้แก่ 1. ความสามารถในการสังเกตและไวต่อการรับรู้ 2. ความสามารถแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ 3. การปรับตัวเข้ากับผู้ร่วมงานได้ 4. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและนำมาพัฒนาตนเอง และ 5. การเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งด้านการทำงานและส่วนตัว

ความสามารถในการเป็นผู้นำ ผลการประเมินการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากทั้ง 2 กลุ่ม ทั้งบัณฑิตประเมินตนเอง 4.27 ± 0.70 และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินให้ 4.00 ± 1.22 โดยประเมินจากผลการทำงาน 5 ด้าน ได้แก่ 1. ความรับผิดชอบต่อตนเองและงานที่รับผิดชอบ 2. การมีวินัยและการตรงต่อเวลา 3. การมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ 4. ความสามารถในการทำงานเป็นทีม และ 5. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตัดสินแก้ปัญหา

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสัมฤทธิ์ผลการทำงานด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ/การปฏิบัติงานระหว่างบัณฑิตประเมินตนเองและผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินบัณฑิต

รายการประเมิน	บัณฑิตประเมินตนเอง			ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมิน			บัณฑิต/ หัวหน้างาน P-Value
	mean	SD	ระดับสัมฤทธิ์ผล	mean	SD	ระดับสัมฤทธิ์ผล	
1. ความรู้ความสามารถทางวิชาการ/ การปฏิบัติงาน							
1.1 การวางแผนออกแบบ และผลิตสื่อ	4.40	0.91	ระดับมาก	3.82	0.95	ระดับมาก	0.7
1.2 การใช้และการบำรุงรักษาอุปกรณ์ โสตทัศนศึกษา	4.13	1.10	ระดับมาก	3.94	1.02	ระดับมาก	0.41
1.3 ความสามารถในการบริหารจัดการ	4.40	0.98	ระดับมาก	3.97	0.89	ระดับมาก	0.01*
1.4 ความสามารถในการพัฒนางาน	3.87	0.74	ระดับมาก	3.82	0.88	ระดับมาก	0.29
รวม	4.20	0.65	ระดับมาก	3.88	0.88	ระดับมาก	0.27

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ความสามารถในการสื่อสาร ผลการประเมินการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากทั้ง 2 กลุ่ม ทั้งบัณฑิตประเมินตนเอง 3.87 ± 0.74 และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินให้ 3.88 ± 0.78 โดยประเมินจากผลการทำงาน 5 ด้าน ได้แก่ 1. การใช้ภาษาพูดได้อย่างเหมาะสม 2. การใช้ภาษาท่าทางได้อย่างเหมาะสม 3. การเขียนบันทึกได้ถูกต้อง 4. ความ

สามารถในการนำเสนอ/การเจรจาต่อรอง และ 5. การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างบัณฑิตและผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานพบว่า ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทุกด้านที่ประเมิน ($P > 0.05$) (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสัมฤทธิ์ผลการทำงานด้านความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงานของบัณฑิต ระหว่างบัณฑิตประเมินตนเองและผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินบัณฑิต

รายการประเมิน	บัณฑิตประเมินตนเอง			ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมิน			บัณฑิต/ หัวหน้างาน P-Value
	mean	SD	ระดับสัมฤทธิ์ผล	mean	SD	ระดับสัมฤทธิ์ผล	
2. ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อ การทำงาน							
2.1 ความสามารถในการพัฒนาตนเอง	4.53	0.64	ระดับมากที่สุด	4.06	1.08	ระดับมาก	0.52
2.2 ความสามารถในการเป็นผู้นำ	4.27	0.70	ระดับมาก	4.00	1.22	ระดับมาก	0.52
2.3 ความสามารถในการสื่อสาร	3.85	0.73	ระดับมาก	3.88	0.78	ระดับมาก	0.96
รวม	4.22	0.44	ระดับมาก	3.98	0.94	ระดับมาก	0.35

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ**คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ** 2 ด้าน บัณฑิตประเมินตนเอง 4.80 ± 0.45 ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างาน ประเมินให้ 4.32 ± 0.98 โดยแยกแต่ละด้านดังนี้

การมีคุณธรรมและจริยธรรม บัณฑิตประเมินการปฏิบัติงานของตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด (4.87 ± 0.35)

และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินให้ อยู่ในระดับมาก (4.35 ± 0.99) โดยประเมินจากผลการทำงาน 5 ด้าน ได้แก่ 1. ความซื่อสัตย์ 2. ความขยันอดทนและเพียรพยายาม 3. การมีเจตคติที่ดีในการทำงาน 4. การประพฤติตนอยู่ในหลักศีลธรรม และ 5. การเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

การมีจรรยาบรรณวิชาชีพ บัณฑิตประเมินการปฏิบัติงานของตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด (4.73±0.59) และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างาน ประเมินให้ อยู่ในระดับมาก (4.29±0.98) โดยประเมินจากผลการทำงาน 5 ด้าน ได้แก่ 1. การมีน้ำใจและเอื้ออาทร 2. การเคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น 3. มีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ 4. การให้บริการด้วยความ

เต็มใจ และ 5. การสนับสนุนและร่วมกิจกรรมขององค์กร/วิชาชีพ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างบัณฑิตและผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทุกด้านที่ประเมิน (P>0.05) (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 แสดง ระดับสัมฤทธิ์ผลการปฏิบัติงานด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ระหว่างบัณฑิตประเมินตนเอง และผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินบัณฑิต

รายการประเมิน	บัณฑิตประเมินตนเอง			ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมิน			บัณฑิต/ หัวหน้างาน P-Value
	mean	SD	ระดับสัมฤทธิ์ผล	mean	SD	ระดับสัมฤทธิ์ผล	
3. คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ							
3.1 การมีคุณธรรมและจริยธรรม	4.87	0.35	ระดับมากที่สุด	4.35	0.99	ระดับมาก	0.11
3.2 การมีจรรยาบรรณวิชาชีพ	4.73	0.59	ระดับมากที่สุด	4.29	0.98	ระดับมาก	0.09
รวม	4.80	0.45	ระดับมากที่สุด	4.32	0.98	ระดับมาก	0.12

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตเวชนิต์ศน์ รวม 4 ด้าน พบว่า

คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ บัณฑิตประเมินตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินให้ อยู่ในระดับมาก ส่วนอีก 3 ด้าน บัณฑิตและผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานประเมินว่า อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ/การปฏิบัติงานด้านความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และสัมฤทธิ์ผลในภาพรวม

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างบัณฑิตและผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทุกด้านที่ประเมิน (P>0.05)

วิจารณ์

จากการส่งแบบสอบถามไปยังบัณฑิตและผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานของบัณฑิต หลังจากที่ยังบัณฑิตทำงานมาเป็นระยะเวลา 1 ปี เพื่อให้การพิจารณาข้อมูลทำได้เหมาะสม โดยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากบัณฑิตทั้งหมดจำนวน 15 คน และจากผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานของบัณฑิต จำนวน 17 คน ในการประเมินสัมฤทธิ์ผลการทำงานบัณฑิตกลับคืนมายังหลักสูตรฯ ซึ่งบัณฑิตและผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานของบัณฑิตกลุ่มนี้ ปฏิบัติงานในหน่วยงานทั้งองค์กรของรัฐและเอกชน ผลการประเมินของทั้งสองกลุ่ม “บัณฑิตมีสัมฤทธิ์ผล

การทำงานอยู่ในระดับมาก” ใน 3 หัวข้อ คือ ความรู้ความสามารถทางวิชาการ/การปฏิบัติงาน ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงานและในภาพรวมที่ประเมิน ส่วนอีก 1 หัวข้อคือ ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ บัณฑิตประเมินตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างาน ประเมินบัณฑิตอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า บัณฑิตเวชนิต์ศน์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถทางวิชาการ/การปฏิบัติงาน มีความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และมีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพในระดับดี แม้ว่าทั้งบัณฑิตและผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างาน จะมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในรายข้อย่อยในด้านความสามารถในการบริหารจัดการก็ตาม

สรุป

บัณฑิตเวชนิต์ศน์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น รุ่นที่ 10 ปีการศึกษา 2547 “มีสัมฤทธิ์ผลการทำงานอยู่ในระดับมาก” ในทุกหัวข้อและในภาพรวมที่ประเมิน อย่างไรก็ตาม จากคำถามปลายเปิดที่ถามความคิดเห็นเพิ่มเติมจากบัณฑิต เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรฯ ควรจัดการเพิ่มความสามารถ/ทักษะในด้านใดเป็นการเร่งด่วนแก่นักศึกษา เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ บัณฑิตเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีการฝึกงานก่อนจบการศึกษา ควรมีการฝึกปฏิบัติงานจริง

เช่น การผลิตสื่อมัลติมีเดีย งานด้านกราฟิก การตัดต่อวีซีดี ให้มากขึ้นและจากการประเมินของผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างาน ได้สะท้อนถึงข้อดีของบางประการของบัณฑิตเวชนิทัศน์ ขอนแก่น รุ่นที่ 10 โดยเฉพาะควรปรับปรุงทางด้านภาษา ข้อเสนอแนะต่างๆ เหล่านี้ ทางหลักสูตรฯ จะได้นำมาพิจารณา ปรับปรุงและปรับเปลี่ยนในการบริหารจัดการการศึกษาให้มี ประสิทธิภาพและสอดคล้องต่อความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย ขอนแก่น ที่ได้ให้งบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานวิจัย

ขอขอบคุณบัณฑิตเวชนิทัศน์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น รุ่นที่ 10 ปีการศึกษา 2547 ทุกคน และ ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างานของบัณฑิตทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณปิยภรณ์ หิรัญคำ เจ้าหน้าที่บริหาร งานทั่วไป และนักศึกษาเวชนิทัศน์มาลีรัตน์ เขี่ยมในวงศ์ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเวชนิทัศน์ คณะแพทย- ศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ให้ความช่วยเหลือในการ วิเคราะห์ข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

- 1 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1. กรอบแนวทางการ ประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา, ไม่ปรากฏปีพิมพ์.
- 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ, 2542.
- 3 กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2548.
- 4 มหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะแพทยศาสตร์. เอกสารหลักสูตร เทคโนโลยีบัณฑิตสาขาวิชาเวชนิทัศน์. ขอนแก่น : คณะแพทย- ศาสตร์, 2537.
- 5 ไชยยศ เรื่องสุวรรณ. เทคโนโลยีการศึกษา : ทฤษฎีและ การวิจัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2533.
- 6 ยุทธ ไถยวรรณ. พื้นฐานการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก, 2545.
- 7 Wiersma, W. Research Methods in Education : An Introduc- tion. Boston : Allyn and Bacon, 1986.

